

[Bernhard Baunsgaard]

at man må overveje, næste gang man har lovgivningen oppe til revision, at pille straf for simpel uagtsomhed ud, hvis den ikke er velbegrundet. Det er måske lidt for tidligt at sætte rent systematisk arbejde i gang, men det må vi så komme til senere for alle vore love.

Alice Hedegaard (DR):

Nu vil jeg slippe forholdsvis let over det, for det, jeg havde fundet frem og egentlig ville sige, var det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, og han siger det meget bedre, end jeg gør, så jeg kan slippe nemt over det ved at sige, at retsforbundet også vil afvente udvalgsarbejdets resultat og så bedømme lovforslagets værdi.

Glistrup (FP):

Fru Tove Jørgensen mente, at det havde været et godt forslag, hvis vi havde føjet et eller andet på om skærpet strafferamme for nogle ækle forbrydelser af en eller anden art. Ja, vi kunne også godt have forbedret det ved at skrive lidt om forhøjet folkepension eller en forhøjet skattefri bundgrænse eller andre ting, men vi må nu engang tage hvert emne for sig og ikke pludselig blande det hele sammen i én samlet masse.

Når fru Tove Jørgensens anden indvending gik på, at det sådan særlig skulle være noget, der havde relation til skattesnyderi, kan jeg, ligesom ministeren også anførte det, oplyse, at skattekontrolloven i forvejen har afskaffet straf på det område for simpel uagtsomhed, så forslaget gør overhovedet ingen indgreb i skattekontrolloven.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at hun ikke syntes om, at vi uden videre kastede os ud i en generel udlugning af simpel uagtsomhed, og det kan sikkert være meget rigtigt, at vi kan finde på områder, hvor der kan være store skader samfundsmæssigt forbundet med simpel uagtsomhed. Hvis man f. eks. tænkte sig, at vi fik anlagt atomreaktorer her i landet, så ville der dér skulle kræves den allerhøjeste grad af opmærksomhed, og derfor kunne der være grund til, at man for at undgå skader havde simpel uagtsomhed strafbelagt. I forbindelse med olieraffinerier, kemiske fabrikker o. lign., der kan forvolde store skader, er det højt sandsynligt, at det er rigtigt, at simpel uagtsomhed strafbelæg-

ges, så der er altså ikke nogen uenighed mellem fru Lilli Gyldenkilde og mig på det område. Men det, vi bare skal med straffelovens almindelige regel, er, at vi skal ramme det, som på det nuværende samfundsudviklings-trin typisk for det store antal af forhold er det rigtige, for det, der står i straffelovens § 19 både i den nuværende formulering og i den af fremskridtspartiet foreslåede, er jo: hvad skal gælde som formodningsregel? Og da tør det nok siges, at det med simpel uagtsomhed var et naturligt begreb, da man fandt på det tilbage i romerrettens dage, og det var måske også et ganske naturligt begreb, da man fik det introduceret i Danmark for et par generationer siden, hvor man knyttede det til, at den almindelige bonus pater familias, som han hedder i juraen, altså den almindelige gode samfundsborger, virkelig havde tid til at passe ordentligt på, sådan at han kunne være normen, og derfor måtte man altså, selv om der ikke var tale om skødesløshed, altså om grov uagtsomhed, kunne straffe ham. Men med den stressede tilværelse, med det væld af momenter, man stilles over for nu om dage fra lovgivningsmagts side, fra teknikens side, ved samfundets indretning, ved arbejdsrytmen i det daglige, er det således, at hele den filosofi, som lå bag ved indførelse af straf for simpel uagtsomhed som den generelle regel, simpelt hen er noget, som tiden er løbet fra, og derfor er det på tide, at vi nu får den anden formodningsregel i den almindelige borgerlige straffelov.

Justitsministerens første indvending imod at gå over til den var, at man skam ikke skal give sig til at lovgive i blinde blot ved et pennestrøg uden overhovedet at kunne overse konsekvenserne. Jeg håber, justitsministeren har en sådan respekt for dette folketing, at han virkelig ved, at noget sådant ville det ligge folketinget meget fjernt overhovedet at inklade sig på. Når en sag indbringes til behandling i dette folketing, er der skam tale om, at man meget nøje sagligt overvejer alle konsekvenserne, før man træffer en afgørelse ved tredje behandling, og det gør man jo, hvad enten det er den 22. august eller den 4. november, eller hvornår vi har førstebehandlinger af de pågældende forslag. Det siger sig selv, at der selvfølgelig skal en omhyggelig gennemgang, en nøje overvejelse, for at bruge hr. John Winthers ord, til, før vi kan finde frem til, hvordan dette forslag nærmere